

Tato diplomová práce se věnuje dějinám rytířského rodu Kaplířů ze Sulevic, a to od doby první zmínky před polovinou 14. století až po skon posledního mužského člena rodu na počátku 18. století. Rod Kaplířů ze Sulevic patří mezi významné příslušníky českého rytířského stavu. V průběhu 14. a na počátku 15. století členové rodu budovali svoji majetkovou strukturu, tehdy se konstitovalo hned pět linií, sulevická, osterská, solanská, skalská-řehlovická a vimperská. Díky husitským bouřím se podařilo podnikavým Kaplířům poprvé výrazněji proniknout i mimo hranice vlastních statků. Po polovině 15. století docházelo k jisté stagnaci, s výjimkou vimperské větve, jež naopak dosáhla svého vrcholu. V 16. století se genealogické i majetkové vztahy uvnitř rodu projasnily. Zanikly vimperská a solanská linie, naopak vznikly pnětlucká, třebívlická a tuchořická linie. Právě 16. a počátek 17. století je v obecném pohledu zlatým věkem Kaplířů. V této epoše působilo nejvíce osobností a jednotlivé linie dosáhly také největších majetkových zisků.